

ಕಡವೆ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯ ಕ್ಷಣ

ಕಾಡಿನತ್ತ ಓಡುತ್ತಿರುವ ಕಡವೆ

ಕಡವೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಹಾಕಿದ್ದಾರಂತೆ ಎಂದು ಕೆಲಸದವಳು ಹೇಳುವಾಗ ಮೇಲಿನ ಘಟನೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಇರಲಿ, ಈಗ ಈ ಕಡವೆ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಬೇಗ ಬೇಗ ತಿಂಡಿ ತಯಾರಿಸಿ, ಚಾ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟು ಕೆಲಸದವಳಿಗೆ ಹೇಳಿ ಹೊರಟೆ. ನನ್ನ ಮನೆಯಿಂದ ಅವಳ ಮನೆಗೆ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಕಿ.ಮೀ. ದೂರ. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಲುಪಿದಾಗ ಕಡವೆಯ ಸುತ್ತ ಜನ ಸೇರಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ಉದ್ದ ಹಗ್ಗದ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅಡಿಕೆ ಮರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಂಬು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಹೆಣ್ಣು ಕಡವೆ. ಮಲೆನಾಡು ಗಿಡ್ಡ ತಳಿಯ ಹಸುವಿನ ಗಾತ್ರದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಪಕ್ಕನೆ ನೋಡುವಾಗ ಹಸುವಿನಂತೆ ಕಂಡರೂ ಅದರ ಬಾಲ ತೀರಾ ಸಣ್ಣದು, ಕುತ್ತಿಗೆ ಉದ್ದ, ಕಣ್ಣಿನ ಕೆಳಗೆ ರಂಧ್ರದ ರೀತಿಯ ರಚನೆ ಹೊಂದಿತ್ತು.

ಅದಾಗಲೇ ಅರಣ್ಯಾಧಿಕಾರಿ, ಗಾರ್ಡ್, ವಾಚರುಗಳು ಆಗಮಿಸಿಯಾಗಿತ್ತು. ಕಡವೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಇಲ್ಲದೆ, ಕರುಣಾಜನಕ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರುತ್ತ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತಿತ್ತು. ಅದರ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಅಡಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾಯಿ ಕಚ್ಚಿ ಗಾಯ ಮಾಡಿತ್ತು. ನೋಣಗಳು ಗಾಯಕ್ಕೆ ಮುತ್ತುತ್ತಿದ್ದವು. ನೋಣ ಕೂರದಂತಿರಲು ಮತ್ತು ಗಾಯ ವಾಸಿಯಾಗಲು ಪ್ರಥಮ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯಾಗಿ ವಾಚರ್ ಕೂಸಣ್ಣ ಬೇವಿನೆಣ್ಣೆಗೆ ಅರಿಶಿನ ಬೆರೆಸಿ ಗಾಯಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿದ. ಆಗಲೂ ಅದು ಪ್ರತಿರೋಧ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಆಗ ಕಡವೆ ಹಸುವಿಗಿಂತಲೂ ಸಾಧುಪ್ರಾಣಿ ಅನಿಸಿತು.

ಯಾರೋ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರು ಅದಕ್ಕೆ ಕುಡಿಯಲು ನೀರು ಕೊಡಲು ಹೇಳಿದರು. ಕೂಸಣ್ಣ ಬಕೆಟಿನಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯಿಂದ ನೀರು ತುಂಬಿಸಿ ಅದರ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು. ಪಾಪ, ಹುಟ್ಟಿದಂದಿನಿಂದ ಬಕೆಟೇ ನೋಡದ ಅದು ಬಕೆಟಿನಿಂದ ನೀರು ಹೇಗೆ ತಾನೇ

ಕುಡಿದೀತು? ಇದನ್ನು ಅರಿತವನಂತೆ ಕೂಸಣ್ಣ ಅದರ ದವಡೆಯನ್ನು ಒಂದು ಕೈಯಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಿಂದ ಬಕೆಟನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದು, ನೀರನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೆ ಅದರ ಬಾಯಿಗೆ ಹನಿಸಿದ. ಅದು ಬಾಯಿ ಒಡೆದು ನಾಲಿಗೆ ಚಪ್ಪರಿಸುತ್ತ ನೀರು ಕುಡಿಯಿತು. ಕೂಸಣ್ಣ ಅದರ ಬೆನ್ನನ್ನು ಸವರಿದ. ಹೊಟ್ಟೆ ಮುಟ್ಟಿ 'ಓಹ್! ಇದು ಗಟ್ಟುವತಿ. ಮರಿ ಅಡ್ಡಾಡುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿದೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ. ನನಗೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಕನಿಕರ ಉಕ್ಕಿಬಂತು.

ಅರಣ್ಯಾಧಿಕಾರಿ ಹೇಳಿದರು: 'ಅದರ ಮೈಮೇಲೆ ಏಟಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಟ್ರೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಗತ್ಯ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಜೀಪಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಸಂಪಾಜೆಯ ಅರಣ್ಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯವರ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ಸ್‌ಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮಡಿಕೇರಿಯಿಂದ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಶುಶ್ರೂಷೆ ಮಾಡೋಣ'.

ಎಲ್ಲರೂ 'ಸರಿ' ಎಂದು ಒಪ್ಪಿದರು. ಜೀಪಿರುವಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೂರು ಹೆಜ್ಜೆಯಷ್ಟು ನಡೆಯಬೇಕಿತ್ತು. ಅದರ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಇಬ್ಬರು ನಡೆಯುವಂತೆ ನೂಕಿದರು. ಮುಂದಿನಿಂದ ಒಬ್ಬ ಅದಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಎಳೆಯತೊಡಗಿದ. ಅದು ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ನಡೆಯತೊಡಗಿತು. ನಾನೂ ಅದರ ಹಿಂದಿನಿಂದ ನಡೆದೆ. ಜೀಪಿನ ಹತ್ತಿರ ಬರುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿದ್ದ ತ್ರಾಣ ಬಂತು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ; ಜೀಪಿನ ಬದಿಯಿಂದ ದೌಡಾಯಿಸಲು ತೊಡಗಿತು. ಅರಣ್ಯ ರಕ್ಷಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಅದನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೈಕಾಲಿಗೆ ಹಗ್ಗ ಬಿಗಿದು ಜೀಪು ಏರಿಸಲು ನೋಡಿದರು. ಉಹಂ. ಅದು ಅಲುಗಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಸತ್ತಂತೆ ಕೈಕಾಲು ಸೆಟಿಸಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿತು. 'ಓ... ಕೆಲಸ ಕಟ್ಟಿತು' ಎನ್ನುತ್ತ ಅವರು ಅದರ ಕೈಕಾಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದರು. ಈಗ ಅದು ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡಿತು. ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಅದರ ಮೈದಡವಿ 'ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚೇನೂ ಪೆಟ್ಟಾಗಿಲ್ಲ. ಪೆಟ್ಟಾಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ

ದೌಡಾಯಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೇಗೂ ಬೇವಿನೆಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿಯಾಗಿದೆ. ಗಾಯ ವಾಸಿಯಾಗಲು ಅಷ್ಟು ಸಾಕು. ಬೇರೆ ಔಷಧಿ ಅಗತ್ಯ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡೋಣ. ಇದಕ್ಕೆ ಈ ಪರಿಸರದ ಪರಿಚಯ ಇರುವುದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯೇನೂ ಇಲ್ಲ' ಎನ್ನುತ್ತ ಕುತ್ತಿಗೆಯಿಂದ ಹಗ್ಗ ಬಿಚ್ಚಿದರು. ಇದನ್ನೇ ಕಾದಿದ್ದಂತೆ ಅದು ಕುಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಾ, ಕಿವಿ ನೆಟ್ಟಗೆ ಮಾಡಿ ನಾಗಾಲೋಟದಿಂದ ಓಡತೊಡಗಿತು. ಹೊಳೆಗೆ ಹಾರಿ ಈಜುತ್ತ ಕ್ಷಣಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಎದುರಿರುವ ಕಾಡು ಸೇರಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾಯಿತು.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಕೆಲಸದವಳು ದೂರದಿಂದಲೇ 'ಅಕ್ಕಾ, ಅಕ್ಕಾ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಲೇ ಬಂದಳು. ಎಂದಿನಂತೆ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ನಾನು 'ಏನು' ಎನ್ನುತ್ತ ಹೊರಗೆ ಬಂದೆ. ತುಂಬ ಉದ್ದೇಗದಲ್ಲಿದ್ದಳು. 'ಅಕ್ಕಾ, ನಾನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡವೆ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿದೆ. ಅದರ ಹೊಟ್ಟೆ ಭಾಗವನ್ನು ಕಾಡುನಾಯಿಗಳು ತಿಂದಿವೆ. ದೂರದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಗುಂಪು ಓಡುವುದನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ನಾಳೆ ಅವು ಮತ್ತೆ ಬಂದು ಉಳಿದ ಭಾಗವನ್ನು ತಿನ್ನಲೂಬಹುದು. ಅದು ನಿನ್ನ ನೀವು ನೋಡಿದ ಕಡವೆಯೇ. ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಅಡಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅರಿಶಿನ ಹಚ್ಚಿದ್ದು ಎದ್ದುಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಅಷ್ಟು ಬೇಗ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬಾರದಿತ್ತು. ಅರಣ್ಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯ ಗೃಹದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಗಾಯ ಪೂರ್ತಿ ವಾಸಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಬಿಡಬೇಕಿತ್ತು. ಪಾಪ! ಅದಕ್ಕೆ ತುಂಬ ನೋವು ಇರುವುದರಿಂದಲೇ ಕಾಡು ನಾಯಿಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ' ಎಂದಳು.

ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ, 'ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ' ಎಂಬಂತೆ ದಯನೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಕಡವೆಯ ಚಿತ್ರ ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕಣ್ಣ ಮಂಜಾಯಿತು.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in